

СВОБОДА

FOUNDED 1983

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Svoboda: (201) 434-0237 U.N.A. (201) 451-2200

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. U.N.A. members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає своїх читачів від надання грошей за матеріали. Незадоволення матеріалом повертається тільки тоді, коли автор сам виразив застеріг, допущивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНАО \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Підписано договір без взаємного довіря

Існує аксіома, що однаково абстрактне поняття "компроміс", як абстрактне поняття "довіря" є невіддільним реальним чинником для збереження гармонії у подружжі, в родині, в міжпартійних і міжгрупових відносинах у суспільстві та у відносинах між народами світу. Ще за перебування Михайла Горбачова у Вашингтоні журналісти (збіглися їх туди 4,000) випитували різних членів Конгресу і сірих громадян, чи вони мають довіря до Горбачова та очолюваного ним Советського Союзу, і чи вірять, що підписані ним і президентом Регеном договори будуть повністю переведені в життя. Величезна більшість запитуваних без надуми відповіла — "ні", інші зацукувалися.

Сам Реген у своїй промові в присутності Горбачова зачитував російську приказку "до вір'я, але перевіряймо", на що Горбачов усміхнувся. Можна грубо сумніватися, чи існує одна поважна й відповідальна людина з політичного — американського чи міжнародного світу, яка сказала би, так, підписаний у Вашингтоні договір про редукцію на європейському терені атомових ракет на близьку і середню віддадь буде повністю переведений в життя. Схвалено у тому договорі також перевірювання реалізації договору. Але при взаємному довірі не треба писаних умов, так само, як ніякі писані документи не мають вартості, коли договірні сторони зберігають надалі взаємне недовіря і зберігають надалі — депікатно кажучи — неприхильне ставлення. Між тисячами коментарів з приводу цієї останньої конференції на вершинах був також розумний коментар, що ця конференція відбувалася не між приятелями, а між ворогами. Коли один із журналістів запитав президента Регена, як він пояснює те, що він тепер стискає руку представникові "злющої імперії", Реген відповів, що в добу від Леніна і Сталіна до часу приходу до влади Горбачова СРСР вів експансивну політику і його лідери не цуралися ніякого обману і брехні у відносинах із зовнішнім світом, а перший Горбачов вдарив в інший тон і створив іншу атмосферу в самому СРСР і у відносинах до чужинецького світу. Але Реген теж не поставив точки над "і", що він вірить у добру волю Кремлівської кліки.

Остання вістка така, що державний секретар Джордж Шульц полетів до Західної Європи, щоби переконувати тамтешніх союзників Америки з бльоку НАТО, щоби кожна з тих країн збільшила видатки на збройство і покращання своїх конвенціональних збройних сил, себто танків, гармат, протиракетної зброї і летунства, бо в усьому тому СРСР "вдесятеро перевищує Захід. У неділю 13-го грудня ц.р. було знову ствердження, що коли б навіть у наступній зустрічі на вершинах весною цього року Реген і Горбачов підписали у Москві новий договір про редукцію на 50 відсотків ракет на далеку віддадь, то все одно це буде поменшення існуючого збройного арсеналу заведне на яких 10 відсотків.

Висновок ясний: добре сталося, що підписано цей Вашингтонський договір у Вашингтоні і добре, що Реген заповів уві свою подорож до Москви для підписання нового договору, щодо якого тепер ідуть переговори між фахівцями у Женеві. Але від отих договорів, які мають політичне і психологічне значення, не зникне загроза від потенційного агресора, яким був і буде Советський Союз, який не вирисав завітної мрії кремлівських володарів — панування над цілим світом і "угроблення" демократії, як чогось нижчого і гіршого від марксо-ленінської науки державної системи. В економічному світі не бачимо явище, що коли два жидівські підприємці мають взаємне довіря, вони не списують ніякої умови, а завершують її стисненням рук. Реген і Горбачов потискали один одному руку десяткі разів. Але від цього не зникло між ними глибоке взаємне недовіря. І тому правильно Шульц з доручення від Регена вимагає скріплення збройного арсеналу країн НАТО, бо основна міжнародна ситуація від отого стиснення рук і усмішок Горбачова не змінилася.

У мене були ще свіжі враження від подорожі в Москву, від розповідної в різних мовах по світі книжки Горбачова про "гласність" і "перебудову", коли мені потрапила в руки стаття Олександра Шевця "Театр тіней", опублікована на сторінках "Вісника Києва" 19-го листопада нинішнього року. Коли я прочитала статтю, то спочатку не повірила, що вона появилася щойно тиждень тому, я знову приглянулася до дати на першій сторінці, щоб впевнитися, що у мене в руках не газета з 1937 року. Мене аж струсило, невіж же Шевець живе в цій самій країні, що й Горбачов, який закликає до революційного перебудовування мислення у СРСР! З якою метою редакція опублікувала таку пасквільну статтю, яка могла мати місце в 30-их роках? Чому Шевець газета надає так багато місця на своїх сторінках, коли йдеться про такі важливі питання як історія, культура мова? В Москві я не раз чула, що Україна під сучасну пору стала гальмом новітнього курсу партійного керівництва, але в цьому не йняла віри. Я обличу висловлювати свої "чому?", бо їх багато. Краше заторкну декілька сумних звинувачень та підозрів, висловлених Шевцем у статті, яка мене не тільки здивувала, але й занепокоїла.

У статті "Театр тіней" йдеться про заснований в Києві Український культурологічний клуб (УКК), який поставив своєю метою захист пам'яток української культури, історії, мови...

Поміж багатьма хваленими московсько-більшовицької пропаганди була така казка, що мовляв, усі громадяни в Советському Союзі лікарі, лікарства і лічниця є безкоштовні! При тому, советська брехлива пропаганда проповідувала, що Советський Союз має найбільше число, у відношенні до числа населення, лікарів і дентистів, найбільше число ліжок у лічницях, найкращі лікарства тощо. Одним словом, хвалялися "мисками", що Советський Союз має найкращу медичну обслугу для свого населення в цілому світі.

Але з цього часу, коли Михайл Горбачов започаткував свою "гласність", що в українській мові означає відкритість, на підставі якої дозволено в цій, як її вірно назвав президент Реген, "імперії зла", можна більше писати й говорити про деякі але не всі, неполадки та зловживання, то тепер виявляється, що ця "безкоштовна медична опіка" населення в московській комуністичній тормі народів — це чиста брехня.

Тепер самі совети стали виявляти деякі речі і факти, які досі вони держали у великій таємниці перед світом. Завдяки Горбачовській "гласності" Захід довідався із поданих московсько-советським режимом джерел, що вбоге харчування, зростаюче індустріальне заневищення, поширення пияцтва, погані гігієни та поганого медичного піклу-

Анна Білик

АВТОР ТІНЕЙ

Від самого початку автор статті набирає дещо саркастичний тон, нібито делатно змальовуючи картину зборів цього клубу, які зі самого початку вшанували хвилиною мовчанки жертви антиукраїнської нагінки. Вже тут Шевець не може зрозуміти, що для української культури втрата Симоненка, Стуса, Тихого, Марченка, Івасюка та інших — це важка і болюча втрата. У своєму мозочку Шевець не встиг перебудувати своє мислення, щоби зрозуміти, що коли західні радіостанції і преса про ці жертви писали й говорили, то не тому, що вони були агентами, чи, як він любить твердити "кримінальними злочинцями", а тому, що про них в Україні було заборонено говорити. Вже при цьому питанні Шевець дає нам знати, хто його послав на ці збори Українського культурологічного клубу і яку мету він переслідує.

Він не міг стримати свого незрозуміння, коли доповідав з обуренням задавав про пляновані в минулому пожежі українських архівів. Правда, він не заперечує, що пожежі були й згоріли історичні документи, але згідно з його думкою, в пожежах, "що стали наслідком необережності й недбалості бібліотечних працівників, загинуло лише кілька архівних документів і книг, які справді стано-

вили історичну цінність" (стор. 3). Тут видно, що Шевець йшов вже підготовленим на засідання клубу, він навіть знає, що йшлося про "кілька архівних документів", він же і фахівець, бо згідно з ним, "лише кілька" мали історичну вартість. Але яку історичну вартість вони мали, то "експерт" від пожежі вже не наважиться висловити.

Шевець обурює й те, що учасники засідання згадали так звані "білі плями" в історії України. Він не заперечує, що такі плями в історії України є, але його занепокоює, що доповідач з багатоглозної історії України задає, як він каже, лише "такі фрагменти", як наприклад, сумної дати 1933 рік? Отже, для Шевця знищення голодом однієї чверті людності України лише такої собі сумний фрагмент. Звичайно, два роки в історії народу — це фрагмент, але ж справа в тому, який це фрагмент! У цілому світі не перестають говорити про голокост, який винили нацисти над жидами у Другій світовій війні, що, згідно з філософією Шевця був би лише "фрагментом" в історії жидівського народу. Писака Шевець не здатний зрозуміти, що не треба бути жидом, чи українцем, щоби говорити про ці страшні трагедії для жидівського народу в Другій світовій війні, а для — ук-

раїнського 1932 та 1933 років. Вистачить бути гуманною людиною, людиною, Олександр Шевець, щоби про ці трагедії народів не мовчати! Не треба бути членом клубу, коли є можливість про ці трагедії українського народу говорити. Та забути, чи як "фрагмент" з історії випустити горезвісний штучний голод в Україні не можна.

І саме молоде покоління повинно доводитися про цей голод, щоби до такого злочину більше не могло дійти не тільки в Україні, але й серед інших народів. Як зазначає американський історик Роберт Конквест у своїй книзі "Жнива розпачу", яка досліджує штучний голод в Україні в 32-33 роках, протягом двох років в Україні від штучного голоду загинуло від 7 до 10 мільйонів людей! Чуте, Олександр Шевець! Від сім до десяти мільйонів населення України! Це для вас, лише фрагмент сумної пам'яті?! Так це фрагмент найсумнішого періоду в історії України і його потрібно не те, що згадати, але обговорити і писати про нього, щоби тямилі потомки про невинні жертви сталінського терору зокрема в Україні. І не треба шукати причини голоду в тому, що західні науковці, газети та радіостанції про це говорять, мовляв, інакше б і світ про нього не довідався, а потрібно людям правду сказати, бож хто її краще знає, як український народ, тож нехай і він говорить про нього.

(Закінчення буде.)

Степан Женецький

В СССР € БЕЗКОШТОВНЕ ЛІКУВАННЯ, АЛЕ...

вання, спричинили алярмучні наслідки у здоров'ю стані населення. Статистика смертностей дітей-немовлят, поширення заразливих недуг, та зменшення пересічного віку населення вказують, що Советський Союз є менше подібний на світову надпругу, а більше схожий на недорозвинену вбогу, треторядну країну.

Як тепер виявляється, що Горбачов не є першим найвищим московським, комуністичним головою, який турбується із-за шораз більшого погіршення здоров'ю стану населення своєї імперії. Цей поганий стан існує вже від 1970 років. Різниця полягає тільки в тому, що за Горбачова стали виявляти всі замовчувані досі недоліки і намагаються їх виправити.

Першим кроком Горбачова в цьому напрямі було те, що він призначив в лютому ц.р. д-ра Євгенія Чазова, міністром здоров'я. Чазов почав свою працю з того, що відверто виявив, що Советський Союз є аж на 50-місяці шодо смертності дітей, після таких відсталіх країн, як Барбадос і Об'єднані Арабські Емірати. Офіційна скаля смертності дітей (чисельність кількості померлих дітей на 1,000 народжень в пер-

шому році життя) в Советському Союзі є 25,4 відс., але останнє це число піднеслося неофіційно до 30 відс. Та західні знавці твердять, що й тепер ця статистика неточна, бо там застосовують інший спосіб обчислення. Насправді, в Советському Союзі є тепер 35-40 відсотків дитячих смертностей. Навіть московсько-советська статистика подає, що число смертностей дітей в деяких азійських советських республіках (Туркменія, Таджикистан, Узбекистан), є три рази вище, як в європейських республіках.

А як виявляється, то такою багато з тих дітей, які вижили, не мають доброго здоров'я в дорослому віку. Як подає советська режимова статистика, в Советському Союзі багато людей вмирає від хвороби рака (від 26 смертей на 100,000 в 1961 році до 74 в 1982 р.), а ще більше вмирає там люде кожного року від серцевих хвороб (від яких у Советському Союзі вмирає найбільше людей), що їх спричинюють надогове курення і пияття алкоголю, що його Горбачов намагається поборювати, але як досі, безуспішно. Советська преса подає, що серед війська сильно поширені заразливі

недуги, які переходять в пошесть. Також довжина віку громадян московсько-комуністичної імперії знизилася від 1960 року. В пересічному, чоловіки там вмирають на 64-му році життя, сім років скоріше, як в Америці.

Після шістьох місяців на новій праці, д-р Чазов опублікував в місяці серпня 1987 році його плани про зреформування здоровної обслуги. Він написав, що він засоромлений із-за низького здорового стану, який він найшов у деяких околицях Советського Союзу. Він виявив, що біля однієї третьої районних лікарень не мають теплої води, а 27 відсотків не мають водопроводів. Він нарікає на постійний брак ліків і бандажів (30 відс. нижче вимаганого), на брак сиропів і знаряддя для уколів, спеціальних тахис, що їх уживається проти заразливих недуг, та на недостатню операційну вивинування і тканин для перев'язування ран.

Грошові засоби є частиною, і тільки частинною розв'язкою цих недомог. Дотеперішні видатки на здоров'я піклування треба піднести, за планами д-ра Чазова, із 4 відс. до 6 відс. загального державного приходу до кінця 2000 року. Насамперед треба поправити піклування у відділах материнства (породів) і новонароджених дітей. На-

(Закінчення на стор. 4)

Михайло Качалуба

На вісімдесятліття друга Б. Остап'юка

Писати про вісімдесятліття друга Богдана Остап'юка — це начебто описувати жнива, збирати виноград чи інші щедрі плоди. Кажу щедрі, бо такий був життєвий шлях ювілята. Отже 20-го грудня 1987 року сповниться фармацевтові Богданові Остап'юкові 80 років плідного життя. У цьому віці кожний має свої здоровельні недоліки, але Богдан Остап'юк завзято борониться проти старіння. Він далі працює і незабаром має вийти його друга книжка.

Який же був життєвий шлях ювілята?

Богдан Остап'юк народився 20-го грудня 1907 року в Тернополі у міщанській сім'ї. Тут закінчив початкову й середню школу. Після матурії студіював хімію у Краківському університеті, а одночасно ходив на виклади української літератури професора й письменника Богдана Лепкого. З ним мав він тісніші родинні зв'язки й тому бував часто в його домі та його літературних вечорах. У цю пору Богдан Остап'юк був вже активним членом УВО. Після замаху його "п'ятки" на редакцію польського шоденника, Богдан виймає до Австрії і в Грацу кінчить студії фармації. В 1938 році вертається до рідного Тернополя і одружується з Генією Бекесевич. Шасливому подружжю народилося дві донечки й син. Военна завірюха виганяє Богдана з дружиною і трьома дітьми на скитання. Якійсь час живе в Німеччині, а потім — у ЗСА. Дня 1-го липня 1950 року опиняється в Маямі. Тут він працює цілих 25 років фармацевтом у найбільшій шпитальній аптеці аж до пенсії, себто до 1977 року.

Оце була б життєва канва друга Богдана Остап'юка. Ювілянт випагує що канву найбільш барвистими, кольорами своєї праці, своїй дії так на професійному, як на суспільному письменницькому, організаційному політичному полях тощо. Не знаю, чи є якась ділянка, в котрій Б. Остап'юк не брав участі. Ось подивімся хоч коротко, на його діяльність: як студент — активний член УВО. В таборі в Німеччині — керівник суспільної опіки. В Маямі, зараз після призначення, береться до культурно-суспільної праці й стає співорганізатором маямських українських товариств. На протязі цілих років є секретарем Церковної Ради, секретарем, 368-го відділу

УНС, УККА, головою Комітету Українських Громадських Організацій міста Маямі, співробітником перших двох томів регіонального збірника "Шляхом Золотого Поділля", а від 1970 року є членом редакційної колегії третього тому цього збірника.

І при цій різноманітній діяльності Б. Остап'юк пише статті. Пише про все, що йому лежить на серці — про рідну культуру та цих усіх, які прикладали цеглини до її будівництва. Отже, пише статті про наших письменників, мистців, науковців, про наших патріотів — борців за культуру, національну й державну свободу українського народу, наприклад про Богдана Лепкого, Сидора Воробкевича, Олександра Кошиця, Василя Аверменка, Володимира Кубійовича, Романа Завалова, Степана Росоху, Володимира Ячмінського, Василя Пакуляка та інших.

Пише статті про відзначення різних ювілів, історичні нарис, пише спогади, пише про поселення українців на Флориді та й про саму Флориду, як країну дозвілля, пише посмертні згадки тощо. Написав він усього біля 200 статей. Це велика праця і величезний дорібок. В 1983 році видав Остап'юк книжку "Давній Тернопіль", у якій помістив історію міста, описав його громадське життя, літературні праці, громадське й родинне життя тернопільських міщан, спогади та інші нарис. Книжка вийшла з доручення Земляничного Об'єднання Тернопільщина і коштом цього Об'єднання. Його приятель проф. Роман Завалович назвав Остап'юка хронікером Тернополя. У своїй передмові до книжки пише: "Автор — один з тих, що віддали своєму місту своє синівське серце і свою любов". У іншому місці називає його вірним сином свого рідного міста.

За журналістичну працю НТШ відзначив Остап'юка грамотою кореспондента, особливо підкреслюючи його громадську працю. В останньому часі Богдан терпить на ослабленню зору. Але це його не відстрашує від писання та від праці над своєю другою книжкою, яка має тепер появитися. Він листується, бо має багато друзів, знайомих, рідних. Пише з трудом, намаганням своїх очей, але з широким вдячністю Господу, що дає йому ще сил до праці та життя з любов'ю дружиною Генією. Це вона є його душевним опорою

(Закінчення на стор. 4)

СХІДНЯ НІМЕЧЧИНА звільнила 25,000 чи більше в'язнів відліпного до 10-го грудня на підставі амністії, яка не має прецеденту в історії існування цієї комуністичної держави, створеної, як відомо, після поділу Німеччини на дві частини і фатального рішення альянсів в Ялті про доволі світу на вільну і підневільну частини. Генеральний прокуратор цієї держави заявив, що 2,741 в'язнів отримають скорочення свого речення, на цій же підставі, а велика частина в'язнів засуджених на доживоття можуть сподіватися зниження вироку до 15 років тюрми.

"До питання про національність або про автономізацію". Ленінська ідея, "коренізації" державного і суспільного життя советських республік (на Україні під назвою "українізації") її втілювали в життя леніниці, Скрипник, Чубар, Петровський) щодо мови (чим вона, звичайно, не вичерпувалася) чітко сформульовані у листі Леніна XII з'їздові партії: "Треба ввести найсуровіші правила щодо живання національної мови у національних республіках, що входять у наш союз, і перевірити ці правила особливо ретельно".

Як і НЕП, нову національну політику, у зв'язку з народженням Союзу ССР Ленін планував не на декілька років, а "всерйоз і надовго", на все доступне поглядом майбутню. І якщо ми заговорили, нарешті, про економічний волюнтаризм Сталіна, бо всі нещасть советської економіки кореняться в його методах колективізації та індустріалізації, в поверненні до прийомів "військового комунізму", в голому адмініструванні і насильстві, то чому ж мовчимо про такий же волюнтаризм "вождя народів" у національному питанні, про підміну ленінської національної політики сталінською, що її, на жаль, продовжує покищо і очолюване Вами Політбюро.

Саме Ленінові належить повторювати за інерцією у партійних резолюціях до початку 30-их років, а потім злікована Сталіном разом із голосами десятків тисяч "буржуазних націоналістів" теза, що головною небезпкою в національному питанні був і залишається російський великодержавний шовінізм, бо місцевий націоналізм завжди бувас похідним від нього і є природною реакцією залежної меншої нації на шовінізм більшої, пануючої. І помітив цей шовінізм Ленін не у виникнутих на смітнік вчорашніх чорносоствів, а у рудях власної правлячої партії (згадаймо знамениту пропозицію Леніна "пошкребти" багатьох партійців, щоби під маскою комуніста виявити "великоросійського шовініста". Ця основоположена ленінська теза про "головну небезпечку" цілком стосована до сьогоднішніх обставин і повинна бути відновлена у правах.

Продовження буде.

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ

В. ЧОРНОВОЛА ДО
М. ГОРБАЧОВА

III.

Недавній виступ у Грузії одного з членів Політбюро, якщо він відбивав і Вашу позицію, примушує думати, що жодних альтернатив дотеперішній сталінській національній політиці ще не знайдено. Про що свідчить і реакція на відомі алма-атинські події у яких побачили тільки вияв місцевого націоналізму і поспішили зробити практичні висновки, зменшуючи у вузах, установах відсоток казахів корінної національності республіки, і збільшуючи представництво зайшлих росіян, обурюючи українців та інших. Ніхто чомусь не згадав застереження Леніна про особливу чутливість до усього національного приниження і не засумнівався у правильності призначення керівником суверенної республіки людини зі сторони, хай здибного організатора, але без знання мови, національної культури і традицій народу. Багато хто у нас на Україні вважає: щоби перебудова, нарешті, досягнула нашої республіки, давно пора прибрати із керівних постів уся "команду" Шербицького у центрі і на місцях, отруєну бюрократизмом, корупцією, шовінізмом (ним, як зауважив Ленін, люблять гіршити "обурелі" іноземці). Та разом з тим, як ляпас 50-мільйонній нації сприйнялася б поява на чолі КПУ (що при нашої організації влади фактично означало — на чолі української советської держави, нового Постишева чи Хрущова, навіть якщо цей сучасний "варяг" буде активним прихильником перебудови і демократії.

На практиці перебудова у національному питанні обмежується покищо тим, що діям національної культури, перш за все письменникам, дали можливість побалакати (поверхово, без заглиблення у причини, без згадки про повністю чи частково розмиті функції держави нібито суверенних націй) про гнітюче становище національних мов і всієї культурної спадщини своїх

народів. Втім для рівноваги дали висловитися і шовіністам: зустрінувшись численними протестами стаття академіка Трубочова у "Правді". "Літературній газеті" з чудернацьким рецензом викореняння корупції тасування керівників між Узбекистаном і Україною; нарешті, багатозначні підкреслення у центральній пресі, що казахські студентські протестанти — це вихідці із етнічно однорідних південних районів республіки, де закінчували неросійські (читай: "інтернаціональні"), а казахські (отже — "націоналістичні") школи.

Не думаю, однак, що наші письменники знайшли кращий спосіб лікування заданої хвороби, коли пропонують вирішувати питання на місцях збільшення кількості "національних" шкіл, театрів, видань. Такі паліативи не допоможуть і, крім шаленого спротиву російського та зросійщеного бюрократичного апарату, викличуть нерозуміння навіть частини населення своєї республіки, мова якої у брешневських конституціях не названа державною і вже давно примусово витіснена зі всіх основних сфер не тільки культурного, але насамперед державного, партійного і суспільного життя.

Перегляд національної політики, практичні кроки для повернення її до ленінських норм повинні починатися у вищих ешелонах партійної і советської влади. Якщо, звичайно, Ваші слова на зустрічі із журналістами про повагу до національних почуттів, до історії, культури, мови всіх народів, за повну і фактичну (підкреслення моє — В. Ч.) рівноправність — не звичайна данина тій риторичній, якою люблять заколисувати довірливого обивателя Ваші попередники.

Нам уявляється приблизно такий комплекс найнеобхідніших заходів для повернення до ленінських норм національного життя Союзу.

Необхідно провести спеціальний пленум ЦК КПСС, де з такою ж мужністю і відвертістю, як говорили Ви на червневому пленумі про економіку, сказати всю правду про дійсне становище неросійських націй і народностей у СРСР, про фіктивний характер їхньої державності, про цю невдоволеність такого становища ленінським настановам викладеним у статтях, які вважались політичним заповітом Леніна партії, особливо у знаменитій праці

Святування Тисячоліття у монастирі в Асторії

В суботу, 17-го жовтня ц.р., відбувся Марійський День Молитви і започаткування святування Тисячоліття Християнства в Київській Русі-Україні в монастирській каплиці контемплятивних монахинь Василіанок при 42-11 Дімарс блд., Асторія, Нью Йорк. У моліннях взяли участь не лише Сестри-монахині, але також вірні з околиці. Дуже гарно проводив Богослужби ієромонах о. Філіп Сандрик, ЧСВВ.

Моління почалися адорацією виставлених на престолі Найсвятіших Тайн, коли відспівано частини Молесня до Пресвятої Богородиці й Марійські гимни. Проказано молитву вервиці, а перед Службою Божою отець служитель провів торжественну віднову приречень християнства. Під час цих молив вірні мали нагоду приступити до сповіді.

Свята Літургія була відслужена на подяку за Тисячоліття Християнства в Україні, за свободу нашої Церкви й нашого народу, щоб відзначити 950-ліття посвяти нашої русько-української нації в опіку Богоматері й щоб віддати їй належне почитання у цьому Марійському році.

У своїй гомилі о. Ф. Сандрик дуже влучно підкреслює це потрійне святування. Він також пояснює, що коли князь Володимир запросив місіонерів до Русі-України й зарядив, щоб люди перестали почитати поганських божків, то вони були послухні й прийняли християнську віру.

Контемплятивні монахині Василіанки біля почайської ікони Богоматері.

Докладом цього є те, що нема зановогоданого мучеництва з-поміж місіонерів, які прибули в Україну. Це значить, що будучи людьми обдарованими природними чеснотами, як наші емігранти, які поселились у цій країні при кінці минулого століття, вони не противилися християнській вірі, але прийняли її великодушню.

Якраз цього року святуємо 950-ліття посвяти нашого народу Пресвятій Богородиці князем Ярославом Мудрим. Він побудував церкви в честь Пресвятої Богородиці й величавий храм — собор св. Софії у Києві. Ми заносимо молитовні благання до Господа, щоб наш народ, пригнічуваний, вже скоро став вільним народом і щоб своїм міг почитати свого Творця та величати Пресвяту Богородицю. Вона є наша поміч і наш Покров, особливо в цих часах невпевності та терпіння. Молимося до Неї й наслідуймо її вірність та любов до Бога.

Після співань Св. Літургії усі присутні були запрошені на перекуску в Інституті св. Василія. При цій нагоді можна було почути слова вдалості та духовного вдолелення за цю можливість зискання Божих ласк та доступлення повного відпусту.

Монахині Василіанки цього монастиря Пресвятої Серця почали їхню місію молитви дев'ять років тому. Вони також виготовили та розіслали сотки хоругв Тисячоліття, які можна бачити сьогодні в багатьох наших церквах.

Сестра М. Юріанна, ЧСВВ

Ізраїль...

(Закінчення зі стор. 1)

Базуючись на інших повідомленнях в тій справі, можна твердити, що Ізраїль досі випroduкував 150 до 200 таких ракет, крім іншої зброї. Ізраїльські атомові одиниці були випroduкувані завдяки доставці важкої води з Норвегії, але коли Міжнародна атомова енергетична комісія намагалася перевірити цю справу, обидві держави відмовились від такої перевірки і заперечили дотеперішні поговори. Московське радіо пересте

рігало в ранніх місяцях цього року, що у випадку коли ізраїльські ракети будуть розміщені. Совєтський Союз в якійсь спосіб буде гостро реагувати, а якщо ракети належатимуть до типу „Першинг-2“, які мають бути знищені, домагатиметься їх знищення.

В кінцевому висновку автор статті Е.А. Вейн каже, що ані Адміністрація, ані конгресові комісії у Вашингтоні не хочуть займатися тією справою і не мають відваги показати пальцем на Ізраїль, свого близького альянта на Близькому Сході.

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ І ФРАНЦІЯ дві європейські держави, які розпоряджаються нуклеарною зброєю, заявили у спільному комюнікаті про їхню тісну співпрацю, в ділянці оборони і проекту над випroduкуванням нового типу ракети, що її будуть вживати військові літаки обидвох країн. Не зважаючи на протести ССРСР, Великобританія і Франція заявили, що їхня нова ракета не входить в категорію ракет, які мають бути відтінені і знищені згідно з підписаним договором у Вашингтоні.

Ювілейне...

(Закінчення зі стор. 1)

праці проголосило заклик приготуватися до гідного відзначення славного ювілею 1000-ліття Християнства в Україні! Будемо молитовно єднатися з ними, щоб Бог дав їм повну перемогу над злом (Римляни 16:20).

У ювілейний рік 1000-ліття Християнства в Україні ми закликаємо наше Братство, всі церкви, триматися міцно Слова Божого, роздумувати про нього вдень і вночі, додержуватися й чинити все те, що написано в ньому (Єгошуї 1:8). Нехай кожна українська родина й увесь народ у ювілейний рік скаже: „А я та мій дім будемо служити Господеві!“ (Єгошуї 24:15).

Ми закликаємо всіх до освячення життя. „Бо це воля Божя — освячення ваше“ (1 Солунян 4:3); закликаємо до повної віддачі себе Богові: „Благуємо вас, браття, через Божу милосердя, — повіддавайте ваші тіла на жертву живу, святу, приємну Богові, як розумну службу нашу“ (Римляни 12:1); закликаємо до вірності Богові та рідному народові! „Будь вірний до смерті, і Я тобі дам вінію життя!“ (Об'явлення 2:10).

Цього року — у ювілей 1000-ліття Християнства в Україні — оновімо наше життя, освятим себе для Господа Бога, напевно якнайбільше грішників до пізнання правди Божої, до Його спасової ласки, а в наших громадах і — саме головне — в наших Церквах із місіонним духом якнайбільше відзначимо Великий і Славний Ювілей!

З Христом до перемоги!
З любов'ю Христовою —
Ваші й Божі слуги:

Пастор Олекса Гарбузюк, голова
Всеукраїнського Євангеліско-Баптистського Братства
Пастор Володимир Домашовень,
генеральний секретар Братства
Пастор Йосафат Івасків, голова
Об'єднання Церков у Східній Канаді
Пастор Дмитро Марійчук, голова
Об'єднання Церков у ЗСА
Пастор Леонід Семенюк, голова
Об'єднання церков в Австралії
Пастор Петро Донченко, голова
Об'єднання церков в Європі
Місіонер Іван Слободян, голова
Об'єднання Церков у Південній Америці
Пастор Степан Тимцив, голова
Об'єднання Церков у Канаді

Дано в листопаді 1987 Року Божого

Св. п. С. Шило

У п'ятницю, 2-го жовтня ц.р., з радіовисильні „Український час“ в Монреалі рознеслася болуча вістка, що з волі Всевишнього відійшов від нас у вічність дорогий муж, батько, дідуся, колишній добре знааний спортсмен ланки копального м'яча СТ „Україна“ св. п. Степан Шило.

Покійний народився 26-го серпня 1925 року в прекрасній Бойківщині у великому старому підкарпатському селі Синевиському Вижне, близько гір Ключ-Мавківа, де сотні українських юнаків і дівчат не лише зі Стрийщини, але й з цілої Галичини приходили шорочку, щоб віддати честь і шану впадливим в бою за волю України українським Січовим Стрільцям. Недалеко були відпустове село Гошів, де багато прочан з процесіями сходились до чудотворної Гошівської Божої Матері. Камінь Довбуша на Бубнищах, де колись гуляв із своїми легіями Олекса Довбуш, а в наші часи містились вишкільні табори УПА. На тілі цих національних релігійних легенд, оповідач та місць, під опікою родичів, а особливо батька, колишнього вояка УГА, жив і виховувався покійний Степан. І здається життя проходило б гарно і спокійно, копаз би м'яч і ходив у школу, якби не рік 1944, де в часі налету совєтських літаків на Стрий загинув старший брат Степана, а місяць пізніше він покинув горем прибитих родичів, село, друзів і подався в невідоме на Захід.

Порешовши страхотні війни, Українську Дивізію та армію Андерса, до якої зголосився, щоб рятувати своє життя, Степан дістався до Англії, з якої через старання СТ „Україна“ прибув до Монреалю. Тут починається його кар'єра як доброго спортсмена. Своєю інтелігентною поведінкою, жертвенністю, бажанням виграти та прославити добре ім'я України в канадському спорті є його найбільшим бажанням. Це бажання здійснювалось, коли СТ „Україна“ здобуло віцепісчепіонату, а відтак чемпіонат Канади в 1957 році. Його заслуга з цього була велика.

Свою активність над вихованням молодого покоління продовжував майже до кінця свого життя. Смерть застала його на пости заступника голови СТ „Україна“. І не дивно, що в часі

Св. п. С. Шило

похоронних відправ приміщення були замалі, щоб помістити всіх присутніх.

Покійний залишив у глибокому смутку дружину Марію (з дому Манюк), з якою одружився в 1956 році. Господь в їхньому родинному житті благословив гарними дітьми, яких зуміли добре виховати при церкві, школі та молодіжній організації СУМ в українському душі: сини Микола, який недавно відбув восьмимісячний військовий вишкіл, донечку Дану з мужем Романом Кошутом та маленьких внуків Тамару і Маркіяна, яких покійний так дуже любив. Рівнож залишив в Україні стрийка Миколу з родиною, двох кузнів з родинами в Канаді і Америці, друзів по зброї, спортсменів та односельчан. Домовину до церкви несли його найближчі друзі, а над відкритою могилою віддали покійному поборатим військову честь салютом та сурмою.

Тризну, якою проводив сват покійного Мирон Кошур, розпочато молитвою, яку провів о. митрат Я. Гайманович. Співчуття та слово про Покійного склали: Марія Чолій від Осередку СУМ, мгр Євген Орішук від СТ „Україна“ та В. Кисленко від українських ветеранів. Замість квітів на могилу Покійного ближча і дальша родина, знайомі, друзі та люди доброї волі зложили пожертви на невідучий вінок, а саме: Служби Божі 175 дол., Патріарший фонд 981 дол., передала отцеві декадані І. Гаврилюков, прес-фонд „Гомін України“ 100 дол., „Свобода“ 100 дол., „Життєвий світ“ 100 дол., від дружини Покійного 100 дол. на виховні цілі Осередку СУМ і 100 дол. на Шевченківську фундацію.

Від родини покійного щирі подяку всім присутнім зложив син Микола. Молитвою і стрілецькою пісню „Видиш, брате мій“ присутні прощали в останнє Степана.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ
ДІТИ ДО
УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

М. Ч.

М. Вернер...

(Закінчення зі стор. 1)

зцінюється багатьма як ідеальна. Близький військовий спеціаліст, він зільно говорить по-англійськи і по-французьки і користується авторитетом у всіх західноєвропейських столицях.

Манфред Вернер народився 24-го вересня 1934 року в Штутгарті. Він вивчав право в Гайдельберзькому університеті, а також в університетах Парижу і Мюнхену, захистив науковий ступінь з міжнародного права і до 1965 року служив як урядовий чиновник. У 1965 році його вибрали депутатом Бундестагу від християнсько-демократичного союзу.

З юних років Вернер захоплювався летунством, а від 1966 року він — старшина резерви військово-повітряних сил Західної Німеччини.

Вернер завжди відзначався твердістю в справах оборони Заходу. Недавно, наприклад, він закликав НАТО „не піддаватися очаруванню Горбачова і не втрачати пильності“. „Совєти повинні розуміти безнадійність розв'язування і звичайної, і нуклеарної війни“, — сказав міністер.

Вернер також вважається одним з ініціаторів більш тісного французько-західнонімецького військового співробітництва, яке з часом може стати стержнем загальних оборонних зусиль Заходу в Європі.

У Сороковий День Смерті

бл. п.

НАТАЛІЇ ПЕТРИЯНИК

буде відправлена

ПАНАХИДА

у суботу, 19-го грудня 1987 року

після Літургії, яка відправиться о 10-й год. ранку

у церкві Всіх Святих при 11-й вул. в Нью Йорку

Родина просить про участь і молитви за спокій

душі Покійної.

СТЕПАН ПЕТРИЯНИК

та доньки — ГАЛИНА і НАТАЛІЯ

Українська Вільна Академія Наук у США

з глибоким смутком повідомляє про смерть
14-го грудня 1987 р. на 83-му році життя
свого дійсного члена, літературознавця, публіциста,
редактора ряду періодичних видань

св. п.

**Юрія Андріяновича
Лаврінченка**

Висловлюємо сердечне співчуття Дружині Марії, Дітям
Ларисі і Миколі, Дружам і Співробітникам.

Управа УВАН

Т-во Українських Інженерів Америки Відділ у Філадельфії, Па.

ділиться з Українською Громадою сумною вісткою,
що з волі Всевишнього, 29-го листопада 1987 р.
відійшов у Вічність, покійний член-основник
нашого Відділу, колега

бл. п. інж.

Михайло Романець

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у п'ятницю, 4-го
грудня 1987 р. при українській катедрі Непорочного Зачаття
у Філадельфії, Па.
Тіліні Останки дорогого нам, незабутнього колеги
Михайла були зложені у домовину на спочинок на українському
цвинтарі у Факс Чейсі, Па.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Опечалений Дружині Марії і Родині складаємо щирі
вислови співчуття і наші молитви.

УПРАВА ВІДДІЛУ

У глибокому смутку ділимося з Рідними, Дружинами
і всім Українським Громадянством сумною вісткою
з Рідного Краю, що дня 3-го грудня 1987 р.
відійшов у Вічність

св. п.

ЕВГЕН ПРИШЛЯК

народжений 13-го грудня 1913 р. в Миколаєві н/Дн.,
Західна Україна.

Покійний все своє трудове життя присвятив для
добра рідного народу і державної незалежності України. За
добру активну участь у визвольно-революційній боротьбі, як
провідний член ОУН, був переслідуваний всіма окупантами
України.

Під польською окупацією відсидів чотири роки тюрми,
за німецьких часів, як член Покідних Груп, був арештований
Гестапо, а після виходу з тюрми від 1943 року борювався в
палах українського підпілля.
За московської окупації для 22-го січня 1952 року
зловлений НКВД-істами був засуджений на кару смерті,
згодом заміненою на 25 років ув'язнення. Відсидів перших 12
років у тюрмі Володимирі і над Клізмою, а 13 років у конц-
таборах суворого режиму Потьми й Перми. Разом у тюрмах,
підпіллі і концтаборах перебув 39 років.

До кінця свого життя залишався шляхетним і незламним
борцем за волю України. Його смерть — це велика
втрата для Воюючої України.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

У глибокому горю залишені:

ЯРОСЛАВ — брат з Родиною
КОРНЕЛЬ — кузен з Родиною

Українське Лікарське Товариство Північної Америки

Метрополітальний Відділ Нью Йорку
запрошує Членство з Родинами та Громаду на

**СВЯТОЧНУ
ЯЛИНКУ**

яка відбудеться

в неділю, 20-го грудня 1987 р., о год. 3:30 по пол.
в приміщенні Українського Інституту Америки
2 Схід 79-та вул., НЮ ЙОРК, Н. Й.

Український Відділ Голосу Америки ЗАЦКАВЛЕНИЙ

У КАНДИДАТАХ НА ПРАЦЮ
з професійним досвідом у вживанні української
мови і з радіо-журналістичними здібностями.

Кандидати повинні мати також добре знання англійської мови. Усі кандидати мусять пройти письмовий і дикторський іспит.

Праця полягає переважно у перекладі матеріалів з англійської мови на українську і в писанні репортажів на різні теми. Початкова заробітна плата від \$22,458 до \$27,172 на рік, залежно від кваліфікації.

Зацікавлених просимо надіслати заповнені анкети SF-171 (про бажання вступити на працю до федеральної установи) або писати в цій справі, на адресу:

VOICE OF AMERICA PERSONNEL, Room 1341,
330 Independence Ave. S.W., Washington, D.C. 20547
Можна також звертатися тел. до: Janet Hespert (202) 485-8117

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІАРШОГО ФОНДУ

повідомляє, що

на ПАТРІАРШІЙ ФОНД зложили:
IX — 87

1,000.00 дол. — Н. Н. (Чикаго) — на виховання свячеників;
300.00 дол. — Осип Вомпель;
по 200.00 дол. — Василь Леканка, Григорій Сливка (у пам'ять бл. п. Івана Юшкевича);
100.00 дол. — Іван Демків;
по 50.00 дол. — Марія Савишча, Василь Ковач з Родиною (у пам'ять Володимира Сусли), Андрій і Катерина Бук, П-во Андрій Лопатинський, д-р Леонід і Оксана Мостович, Лідія Одежинська (в пам'ять покійних Батьків бл. п. Андрія і Анастасії Рубачі і брата Михайла);
35.00 дол. — Варвара Швед;
по 30.00 дол. — мгр Ірина Гладка, Дарія Кузик (у пам'ять бл. п. полковника Содолю-Зілинського);
по 25.00 дол. — Остап Гаць, Юрій Цегельський;
по 20.00 дол. — Петро Пастух, Юліан Сухар;
15.00 — Орест Швед;
10.00 дол. — Іван і Марія Гумовські;
по 5.00 дол. — Р. І. С. Терлецький, Володимир і Марія Луць.

Листа ч. 0079А — збірка в Лейк Джордж, Н. Й. — зібрав і переспав Іван Антоняк, зложили:
350.00 дол. — Іван і Іванна Антоняк;
по 150.00 дол. — Нестор Угера (Демонд Поінт), Юрій і Ольга Пастернак (Демонд Поінт);
по 100.00 дол. — Стефанія Діба, Юрій Сливка (Демонд Поінт), Орест і Ганна Бойчук, Ігор і Оля Бойчук (Рамада Поінт), д-р Зенон Антоняк (Річленд, Вашингтон);
65.00 дол. — Юліан Рудницький;
по 50.00 дол. — Юрій Кнос (Демонд Поінт), Марія Любичка;
25.00 дол. — Петро й Анна Хімьк;
20.00 дол. — Антін Шумлю (Грінбері, Н. Й.);
10.00 дол. — Лев Хімьк (Твін Бей Вільдже).

Збірка у пам'ять сл. п. Марії Натріанк — зібрала і переспала Дарія Кузик, Трентон, Н. Дж., зложили:
по 25.00 дол. — Дарія Кузик, д-р Теодозій і Віра Сендзік;
20.00 дол. — інж. Ігор і Дарія Сенік;
15.00 дол. — Марія Савула;
по 10.00 дол. — Ольга Дубик, Марія Кассян, д-р Володимир і Уляна Королей, Люба Мриглоцька, Емілія Панасюк,

інж. Мирон і Богдана Осадца, інж. Іван і Оксана Микитин, Теодор і Марія Флюнт, інж. Іван і Надія Гафтович.

СПРОСТОВАННЯ:

У збірці у пам'ять бл. п. д-ра Володимира Петришина в Трентоні, Н. Дж., зложили:

20.00 дол. — Ярослав і Марія Скрипчук;
10.00 дол. — Галина Костюк.

На Собор св. Софії та розбудову Українського Католицького Університету в Римі, зложили:

2,000.00 дол. — Н. Н. (Чикаго);
1,000.00 дол. — Андрій і Осина Гелетканіч;
500.00 дол. — Іван Коропечний;
300.00 дол. — Василь Леканка;
по 250.00 дол. — Теодозія Бриквич, Володимира Бриквич;
200.00 дол. — д-р З. Лев Мельник;
по 100.00 дол. — д-р Теодозій і Віра Сендзік, Ольга Дубик, Андрій і Марія Міндзак, Марія Храплива, Люба Артимішин;
по 50.00 дол. — Анна Варчак, д-р Василь Яшун, д-р Леонід і Оксана Мостович, Йосиф Губач;
по 25.00 дол. — проф. Тиміш Білоостоцький (у пам'ять бл. п. Атанаса Михайла Малиничка), Микола Баричкий;
20.00 дол. — Мирон Захаревич.

Товариство Свята Софія — Комісія Патріаршого Фонду — складає щирі подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам.

Всі данки на Патріарший Фонд Товариства Свята Софія можна віддавати від податків: IRS No. 23-7380645.

Всі чеки просимо виписувати на:

St. Sophia Religious Association
— Patriarchal Fund —
та пересилати на адресу:

7911 Whitewood Rd., Philadelphia, Pa. 19117

UNIVERSITY OF MINNESOTA

PROJECT COORDINATOR/INDEXER

The Immigration History Research Center, a research facility and special collection dedicated to the study of American immigrant and ethnic groups from Eastern, Central, and Southern Europe and the Near East, seeks a qualified individual to coordinate the SVOBODA Index Project. This project is a joint venture of the IHRC and the Ukrainian National Association to publish a retrospective index to the Ukrainian American newspaper SVOBODA.

DUTIES: Selecting terms from newspaper for index; supervising computer data entry of index terms; coordinating index publication production, proofreading and editing; preparing budget and status reports; assisting in project publicity efforts.

QUALIFICATIONS: Required — BA; fluency in written Ukrainian and English. Highly desired — professional indexing experience (related library cataloging experience may be considered).

Desired: Masters degree in History, Slavic Studies, or Library Science; knowledge of Ukrainian and/or Ukrainian American history; publication editing and production experience; word processing background; supervisory experience; self-motivation and problem solving ability.

SALARY: Negotiable. \$20,000 minimum.

APPOINTMENT TERM: One year, with possibility of renewal depending upon funding, available immediately.

TO APPLY: Send letter of application, resume, and names, addresses and phone numbers of three references by October 30, 1987 to:

JOEL WURL
SVOBODA Search Chair
Immigration History Research Center
826 Barry Street, St. Paul, MN 55114

The University of Minnesota is an equal opportunity educator and employer and specifically invites and encourages applications from women and minorities.

Приймається оголошення СВЯТОЧНИХ ПОБАЖАНЬ у „Свободі“

Адміністрація „Свободи“ запрошує Вшанованих Читачів, Установ, Організацій, Товариств, Професіоналів, Купців і всіх Громадянство подати свої традиційні святкові побажання у Збірному Розділі цього числа, щоб бути у нагоді для надання відповідних побажань.

Великий тираж „СВОБОДИ“ та відносно велика кількість оголошень святкових побажань, надають таким побажанням окремий варіант і значення.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ

1 рядок через 1 шпальту — \$ 7.00	4 рядки через 2 шпальти — \$40.00
1 рядок через 2 шпальти — \$10.00	5 рядків через 2 шпальти — \$50.00
2 рядки через 2 шпальти — \$20.00	6 рядків через 2 шпальти — \$60.00
3 рядки через 2 шпальти — \$30.00	та в інших розмірах.

за старим стилем до 19-го грудня 1987 р.

При замовленні, ПРОШУ ЗАЗНАЧАТИ НА КОТРИ СВЯТА. Оголошення будуть поміщені в порядку їхнього приходу, в першому числі, що скоріше надійде до редакції.

Зголошення святкових побажань, РАЗОМ З ГРОШОВОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошення, надіслати до:

„СВОБОДА“
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

Український Народний Союз

пошукує повністю або частково
затруднених, досвідчених

АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

і ЗАГАЛЬНИХ АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знанням української і англійської мов
на околиці:

Торонто, Монреаль, Едмонтон, Вінніпег
та інших теренів

- Допоміжні інформації
- Платня у формі зачету
- Комісове
- Всі бенефіти

Звертатися до:

Mr. JOHN HEWRYK
Supreme Director for Canada
327 Mc Adam Ave.
Winnipeg, 4. Man.
Canada R2W 0B3
Tel.: (204) 582-8895
або до:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Проведіть свято, родинно, весело, спокійно

Різдвяні Свята на Союзівці

Веселих Свят

Merry Christmas!

Замовлення плати:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE
Kerhonkson, N.Y. 12448 • Tel.: (914) 828-5641

Name _____
Address _____

Нема то як на СОЮЗІВЦІ у Різдвяні Свята!

ПОВІДОМЛЕННЯ Членам і Відділам УНСоюзу

Повідомяємо Членів і Відділи УНСоюзу, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСоюзу мусить замкнути рахунки та здепонувати у банках гроші, одержані від Відділів.

не пізніше, як вполудне
31-го грудня 1987 року

Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1987 рік. З уваги на це, закликаємо всіх Членів УНСоюзу заплатити вкладки, платні в цьому місяці, якнайскоріше, а всі Відділи УНСоюзу вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше як у ЧЕТВЕР, 31-го ГРУДНЯ 1987 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які спізняються з присилкою вкладок, будуть подані як довжники в річному звіті.

Головна Канцелярія УНС

Необхідна всім, хто цікавиться українським
образотворчим мистецтвом

КНИГА „СВІТОВА ВИСТАВКА УКРАЇНСЬКИХ ОБРАЗОТВОРЧИХ МИСТЦІВ“ (Торонто 1982):

- 110 великого формату сторінок
- англо-, франко- і україномовний текст
- вступне слово Святослава Гордінського
- біографічні дані про 86 українських діяльних мистців-учасників Виставки — з дев'яти країн, трьох континентів
- 119 кольорових репродукцій найкращих українських мистецьких творів
- головний редактор — Святослав Гордінський

ЦІНА:
у твердій обкладинці 30 ам., або 35 кан. дол.,
у м'якій обкладинці 25 ам., або 30 кан. дол.
— разом з пересилкою.

Замовлення з чеком або „моні ордером“ плати на адресу:
UKRAINIAN CANADIAN ART FOUNDATION
2118-A Bloor Street West, Toronto, Ont., Canada M6S 1M8

Комітет Оборони Української Спащини та

Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу
закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлення українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати тільки чеками, або поштовими переказами (не готівкою) на:

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із вивченням вибіркою цього заклику
Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому вулиця

місцевість

стеит

поштовий код

Українська громада Вінніпегу вітала американських журналістів

На запрошення читальні „Провісита“ прибули до Вінніпегу небувалі гості з далекого Вашингтону — Майк Едвардс, журналіст і автор статтей „Україна“ та „Чорнобиль“ в популярно-науковому журналі „Нешенел Джіографік“ і Таня Д'Авіньйон, фотограф і перекладач.

Вітала їх в неділю, 1-го листопада, вінніпезька громада, виповнивши залу читальні по берегах (приблизно 400 осіб), щоб їм висловити признання за знамениту статтю „Україна“ та вислухати західних журналістів про їх враження від поїздки в Україну.

Імпреду відкрив коротким словом голову читальні В. Цап, який між іншим сказав: „Сьогодні — історично великий день — день Першого листопада, день народного зриву до великого чину... Ми сьогодні вітаємо гостей, що мандрували по Україні, відчували змагання нашого народу за свої права і поділяють з нами своїми враженнями“. Для проведення програми і представлення гостей В. Цап попросив мігра Богдана Круцька, який двомовно представив Т. Михайлишин-Д'Авіньйон та Майка Едвардса.

Мігр Богдан Круцько подав добре науково опрацьовану синтезу двох статтей М. Едвардса і з сумом ствердив, що хоча живемо в часах дуже поширеної мідії, яка здається чула на всі події в світі, то, на жаль, ця ж сама мідія західного світу нехтує Україну, країну з понад 50-мільйонним народом. Тому статтю „Україна“ в „Нешенел Джіографік“ треба вітати, бо вона не тільки виповнює прогалину про Україну, але усвідомлює американських політиків, науковців та загального читача. І тут перекладом заслуга нашого гостя М. Едвардса і за це йому належить повне признання і подяка.

Мігр Круцько закінчив аналіз вірою, що прийде скоро час, коли українці на рідних землях зможуть вільно і свободно прочитати цю статтю про Україну.

З черги Д'Авіньйон висвітлювала численні прозирки і супротивні пояснення, які були факхово скоплені її апаратом в часі мандрівок по селах і містах України. Було цікаво передовсім присутнім, що народилися в Канаді, ніколи не бачили України, як теж не українцями, оглядали знімки з численних міст України, з їхніми величавими старинними церквами і пам'ятниками (особливо Київ, Львів), знімки сільських околиць (Олесько, Почаїв), базарів, чудові знімки природи — квіткових квітучих каштанів, околиць Криму. Деякі знімки при звуках чудової української музики пригадали присутнім

рідні сторони, які вони залишили давно.

Не забракло теж селектованих знімок Києва після чорнобильської катастрофи. Та, на жаль, не бачилось переселенських скупчень після катастрофи в Чорнобилі, медичних центрів чи місць в загальному, де проживають люди своїм щоденним життям. Тому і пересічний глядач міг скоро подуматись, що фотограф мав не завжди свободу рухів. Краса України з її культурно-історичними надбаннями, з величавими стародавніми пам'ятниками, її чудова природа, її населення в артистично скомпонованому репортажі подали молодому українцеві почуття гордості свого походження.

Хоча у виступі М. Едвардс обмежився до рамок свого репортажу, він захопив присутніх своєю чесністю і людяністю, та сміливими екскурсами в минуле нашого народу. Говорив про свої спостереження, втомлюючи наперед приготувані зустрічі „Новостями“ із всякого роду „делегатами“, відвідними показових радгоспів, атеїстичних музеїв. Його спостереження про питомий характер населення Львова, західний вплив у цьому місті були дуже влучними. Приємно було почути, що американець зацікавився долею нашого народу, його минулим і майбутнім та бачив його поновлення.

М. Едвардс захопив публіку винятком перелати свої враження, переплітаючи часто тепліми і легкими жартами, за що присутні нагородили його довготривалими оплесками.

Після виступу гостей слухачі ставили запитання, на які доповідачі давали вичерпуючі відповіді.

Роман Воробець в імені управи читальні подякував гостям за прибуття до Вінніпегу, за їхній виступ і за надзвичайну статтю „Україна“. Подякував теж „Нешенел Джіографік“ за фінансове спонсорвання подорожі до Вінніпегу М. Едвардса. Вручив їм обом від управи читальні „Провісита“ на спомин побуту у Вінніпегу гарні дарунки.

Треба зазначити, що М. Едвардс своїм чутливим журналістичним оком зумів яскраво розпізнати дійсність від пропаганди, свободу від неволі, атеїстичну пропаганду від дійсного заборонення практики релігії. Міг бачити русифікацію і врешті читателями поезії самого Шевченка завдати удару російській пропаганді. Недарма так декується В. Стельмах у статті „Україна очима чужинців“ в „Новинах з України“.

Українська громада, особливо молоде покоління, відгукнувшись дуже позитивними оцінками на цю імпрезу, висловлюючи признання в організуванні цієї імпрези, була для вінніпезців іншою, унікальною і захопила в своїх коментарях управу читальні і далі продовжувати свою діяльність такою методою.

Зиновій Круцько

Вступайте
в члени УНС

СОЮЗІВКА ПОШУКУЄ

КУХАРЯ або ПОМІЧНИКА КУХАРЯ

Платня після домовлення та медичне забезпечення.
Дзвонити за інформаціями:

(914) 626-5641

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

So. Bound Brook
Monument Co.

45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07060
РАЙСА ХЕЙЛІК, власник
(201) 647-7221 • (201) 647-3492

ПРИЙМАЄМО ЗАМОВЛЕННЯ
І СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ,
СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, МАРМОРІВ
І БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦИНТАРІ СВ. АНДРІЯ
В С. БАВНД БРУКУ, Н. ДЖ.
ТА ІНШИХ ЦИНТАРІХ В ЗСА

В СССР...

(Закінчення зі стор. 2)

Віт у самій Москві чутся жальні звістки про долю породильниці де один із трьох нахотяться нижче приписаного гігієнічного стану.

Великих капіталовкладів вимагає будова нових лінійних і клінік, число яких треба збільшити подвійно. Дотепер практиковане так, що 85 відс. бюджету йшло на цеглу і цемент, а залишалося тільки 15 відс. на устаткування (порівняльно із 40 відс. на Заході).

Провісний здоровні установи повинні мати більшу фінансову автономію, щоб вони могли краще використовувати придлені їм фонди. Спроба по цій лінії має бути почата в Ленінграді, і двох інших обласних містах у січні 1988 року. А щоб якось зарадити скупим державним фінансовим приділом, планується накласти малу плату (3,5 рубля, біля 5 дол.), за яку пацієнт може одержати лікарську пораду від того лікаря, якого він собі забажає. Такі клініки і лічниця, які вже завели в себе цей плян, стали дуже популярними, хоч партійні чадки дивляться на них, як на соціалістичну „неславу“.

Перша оплачувана лічниця-шпиталь була нещодавно відкрита в Москві з великим розголосом у пресі. Ця лічниця міститься в шістьповерховому будинку, має добре технічне

Д-р Чазов говорить, що він свою працю хоче так організувати, щоб довершити „перестройку“ в советській медичній опіці. Про цей його плян так висловився один з пацієнтів у одному советському шпиталі: „Перестройка у здоровій опіці? Я думаю що „перебудова“ може бути там, де вже щось існує, але потребує поправки. А наша здорова обслуга шойно почалася“.

З цих фактів, поданих за советськими джерелами, бачимо, що советська здорова система знаходиться на дуже низькому, можна сказати, примітивному рівні. Отже виявляється, що з цієї перебудованої більшовицькою пропагандою „безплатної медичної державної опіки“ громадянин Советського Союзу мають дуже малу користь.

Поданою ці факти про незвідний стан медичної опіки в Советському Союзі, відчуємо велике співчуття до українського народу на рідних землях, що мусить проживати в таких невідрадних здоровних обставинах у складі московської комуністичної „імперії зла“.

У цій короткій статті не міг згорнути всієї діяльності ювілята. Хоч стаття коротка, але писана правдиво й з широго серця.

Хай Всемогутий Бог дасть ювілятові ще довге життя і силу до дальшої праці для добра українського народу! „Ад мультос аннос!“

НА ПРОДАЖ

КНИЖЕЧКИ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДИ
НА ЮВІЛЕЙ 1000-ЛІТТЯ
Юлія. Календар України.
Дитини \$10.00
Ілюстр. Притчі Ісуса Христа 10.00
Світло сльоту і світ Землі 8.00
Крім того:
Ілюстр. Словник \$15.00
Байки Езопа 8.00
Каталог-спісок
При більшій замовленні 30% знижки.
УКРАЇНСЬКА КНИЖКА
16 Rivercrest Road
Toronto, Ont. M6S 4H3, Canada

випосаження і ввічливий обслуговуючий персонал — вона вітшається великою популярністю. За лікування в її в одноклітковій, чи двоклітковій кімнаті треба заплатити 12 рублів денно на гри тижні. Ця лічниця є показовим прикладом самовистачальної системи, на яку наступного року має перейти біля 60 відс. московсько-советської індустрії.

Підвищення лікарського знання є другою шілкою для д-ра Чазова, який твердить, що 48 відс. сьогоднішніх советських лікарських випускників, не вміють читати рентгенівських знімок та кардіограмів. Жалюгідним є стан відповідальності і співчуття у лікарів до пацієнтів. Д-р Чазов заявив, що лікарі, виваті в небадальстві, будуть притягнені до відповідальності. Під сучасну пору в Советському Союзі немає закону, за яким судили б лікарів за небадальство. Але відтепер, будуть перевіряти працю лікарів один рік після закінчення медичних студій.

Одною з причин, що медична справа в Советському Союзі знаходиться на такому низькому рівні, є те, що советські лікарі і санітарі є дуже низько оплачувані. Періодична платня лікаря у Советському Союзі вносить 200 рублів місячно. Тільки минулого року хірургам піднесено платню із 140 рублів до 170 рублів місячно. Пацієнти, які хотять мати кращу лікарську опіку, мусять платити хабарі.

Д-р Чазов говорить, що він свою працю хоче так організувати, щоб довершити „перестройку“ в советській медичній опіці. Про цей його плян так висловився один з пацієнтів у одному советському шпиталі: „Перестройка у здоровій опіці? Я думаю що „перебудова“ може бути там, де вже щось існує, але потребує поправки. А наша здорова обслуга шойно почалася“.

З цих фактів, поданих за советськими джерелами, бачимо, що советська здорова система знаходиться на дуже низькому, можна сказати, примітивному рівні. Отже виявляється, що з цієї перебудованої більшовицькою пропагандою „безплатної медичної державної опіки“ громадянин Советського Союзу мають дуже малу користь.

Поданою ці факти про незвідний стан медичної опіки в Советському Союзі, відчуємо велике співчуття до українського народу на рідних землях, що мусить проживати в таких невідрадних здоровних обставинах у складі московської комуністичної „імперії зла“.

UKRA COMPANY
ESTABLISHMENT STORE
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550

ПО ГУРТОВИХ ЦІНАХ: мити ДМЦ
різного роду матеріали для вишивання, канви, коніони з українським зображенням, і т. п. в Арці.

HELP WANTED

ШУКАЄМО ЖІНКУ
для товариства старшої пані у Вайтстон (Квінс), 2-3 рази тижнево. Година і платня за домовленням.
Тел.: (718) 767-6704

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в БРОНКС, БРООКЛІН, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙГРО — директор
Родина ДИМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Richard H. Burnadz

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880

Funeral Director
Chapels available throughout the Metropolitan Area